

Să ne rugăm împreună cu FILIP



ILUSTRĂȚIE DE MINA PRICE

Shirley Espada-Richey

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

„Roagă-te întotdeauna” (Doctrină și legăminte 19:38).

Josef se afla pentru prima dată acasă la Filip. Ei s-au distrat minunat construind o navă spațială din carton. Au colorat chiar flăcări extraordinare pe ea. Când mama lui Filip i-a chemat la cină, Josef l-a urmat pe Filip în bucătărie.

„Voi spune rugăciunea de mulțumire”, a spus tatăl lui Filip.

Ce înseamnă acest lucru? S-a întrebat Josef. I-a urmărit pe Filip și familia lui cum și-au atins fiecare fruntea, apoi mijlocul pieptului, apoi partea stângă, apoi partea dreaptă. Josef nu mai văzuse niciodată pe cineva făcând așa ceva.

Filip a întins mâna. Joseph s-a uitat în jur și a văzut că ceilalți membri ai familiei lui Filip se țineau de mâini și își înclinau capetele. *Sevor ruga? Asta înseamnă să „spui rugăciunea de mulțumire”?*, s-a întrebat Josef.

Josef nu dorea să rănească sentimentele lui Filip, așa că a luat mâna lui Filip. Tatăl lui Filip a luat cealaltă mână a lui Josef și, apoi, a început să se roage.

„Binecuvântează-ne, o, Doamne...”

Înainte de a se așeza, Filip și familia lui și-au atins din nou fruntea și pieptul așa cum făcuseră înainte.

Când Josef s-a întors acasă, mama l-a întrebat cum a fost.

„Te-ai simțit bine?”, a întrebat mama.

„Da”, a spus Josef încet. El se simțise într-adevăr bine. Nava spațială a fost extraordinară și hamburgerii au fost delicioși. Dar ceva îl deranja.

Mama s-a uitat la el cu atenție. „Nu pari să fii bine. S-a întâmplat ceva?”

„Ei bine...”

Josef avea atât de multe întrebări! A continuat să se gândească la acea rugăciune. De ce era diferită de modul în care el și familia lui se rugau?

„Mamă”, a întrebat el, „cum te rugai tu înainte de a te alătura Bisericii?”. Josef i-a spus despre rugăciunea familiei lui Filip.

„Se pare că sunt catolici, așa cum am fost eu”, a spus mama. „Ei făceau semnul crucii cu mâinile lor. Vezi cum seamănă cu o cruce? Este o amintire a faptului că Isus a murit pentru noi.”

Josef a zâmbit. „Deci și Filip crede în Isus?”

„Așa este”, a spus mama. „Îți amintești ce a spus tatăl lui Filip în rugăciune?”

Josef a trebuit să se gândească. „I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru darurile pe care ni le dă... și a vorbit despre Hristos!”

„Vezi?”, i-a spus mama zâmbind. „Nu suntem atât de diferiți. Mă bucur mult că te-ai rugat cu familia lui Filip.”

Câteva zile mai târziu, Filip a venit să se joace la Josef. Ei se jucau afară când tata i-a chemat la cină. Stomacul lui Josef a chiorăit în timp ce alergau spre bucătărie.

„Îmi este foarte foame!”, a spus Josef.

„Și mie”, a spus Filip.

Fiecare și-a luat locul în jurul mesei. Filip a stat lângă Josef. Filip a făcut semnul crucii și a apucat mâna lui Josef.

„Așa ne rugăm acasă la noi”, a spus Josef. „Ne încrucim brațele, închidem ochii, ne înclinăm capetele și ne rugăm.”

„Asta este tot?”

„Asta este tot.”

„Ușor”, a spus Filip.

Josef a închis ochii și a zâmbit. Se bucura pentru că putea să se roage împreună cu prietenul său. ●

Autoarea articolului locuiește în California, S.U.A.



Am prieteni la școală care sunt catolici și musulmani, dar suntem cei mai buni prieteni deoarece așa dorește Isus să ne purtăm unul cu celălalt.

Elizbeth A., 8 ani, West Midlands, Anglia